

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. J. B., R. X., P. SKP úpadcu P. D. B. v konkurze**, IČO: X., B. X., proti žalovanému: **T. a. s., V. X., Š.**, IČO: X., zastúpenému: JUDr. L. G., advokátom, A. & P., s. r. o., Š. X., B., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 10Cbi/34/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Obo/208/2006-89 zo dňa 12. marca 2008, právoplatného dňa 15. mája 2008, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok odvolacieho súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, ako súd prvého stupňa, rozsudkom č. k. 10Cbi/34/2004-44 zo dňa 16. novembra 2005, určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. vedenom Katastrálnym úradom v T., Správa katastra T., pre k. ú. B., obec B., a to stavby:

- zásobníky tekutých hnojív na parc. č. X.,
- prevádzková budova – vodáreň na parc. č. X.,
- stanica PHM na prac. č. X.
- prevádzková budova – dielňa na parc. č. X.,
- dielňa a hala na parc. č. X.,
- administratívna budova na parc. č. X.,

sú vo vlastníctve úpadcu P. D. B. a patria do konkurznej podstaty. Súčasne uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil odkazom na ustanovenia § 70b ods. 1 ZKV účinného od 1. 8. 2000, § 14 ods. 1 písm. d) a e) ZKV účinného do 31. 07. 2000, § 150 ods. 2 Exekučného poriadku, ako aj zisteným skutkovým stavom, z ktorého mal za preukázané, že

uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K 69/2000 zo dňa 09. 06. 2003 bol na majetok dlžníka P. D. B. vyhlásený konkurz. Dňa 26. 06. 2002 začalo exekučné konanie v prospech oprávneného – Národný úrad práce – OÚ práce T.. Dňa 2. 4. 2003 súdny exekútor Ing. Bc. L. udelil pri dražbe nehnuteľností príklep vydražiteľovi – žalovanému. Okresný súd v Trnave schválil príklep udelený dňa 02. 04. 2003 súdnym exekútorom uznesením č. 1. 24 Er 1953/2002, Ex 149/2002 zo dňa 11. 6. 2006, t. j. dva dni po vyhlásení konkurzu. V súvislosti s posudzovaním oprávnenosti nároku zisťoval súd prvého stupňa i naliehavosť právneho záujmu žalobcu na určenie vlastníckeho práva podľa § 80 písm. c) OSP. Vzhľadom na to, že bez takéhoto určenia by bolo ohrozené jeho vlastnícke právo a právo speňažovať majetok patriaci do konkurznej podstaty, pričom podľa § 8 ods. 2 ZKV je správca povinný postupovať pri spravovaní majetku patriaceho do konkurznej podstaty s odbornou starostlivosťou. Odôvodňujúc § 14 ods. 1 písm. d) a e) ZKV uviedol, že exekučné konania sa prerušujú ex lege dňom vyhlásenia konkurzu a je irelevantné, v ktorej fáze sa exekučné konanie nachádza. K speňaženiu majetku v rámci exekúcie nemôže dôjsť po vyhlásení konkurzu, pretože toto konanie sa po vyhlásení konkurzu prerušuje. Posledným dňom, kedy je možné právom vykonať exekúciu na majetok úpadcu je len deň pred vyhlásením konkurzu. Výťažok z dražby by patril do konkurznej podstaty len vtedy, keby v exekučnom konaní došlo k speňaženiu majetku. Aplikujúc ustanovenie § 150 ods. 2 Exekučného poriadku na daný prípad, ozrejmil, že v tomto prípade vydražiteľ nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu dražby, pretože k schváleniu udeleného príklepu súdom nemohlo dôjsť vzhľadom na vyhlásenie konkurzu. Mal za to, že žalovaný nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v súlade so zákonom. Konštatoval, že exekúcia predajom nehnuteľností nie je skončená schválením príklepu, ale až schválením rozvrhu z dražby nehnuteľností, následným zaplatením najvyššieho podania a poukázaním príkazných súd oprávneným osobám. Za irelevantnú preto označil otázku prechodu vlastníckeho práva na vydražiteľa. Dospel k záveru, že úkon Okresného súdu Trnava – schválenie príklepu uznesením zo dňa 11. 06. 2003, t. j. po vyhlásení konkurzu, je právne neúčinný z dôvodu existencie prekážky prerušenia exekučného konania, a ako taký nemôže spôsobiť žiadne relevantné následky. Preto žalobe vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že k ich náhrade zaviazal neúspešného žalovaného v sume 3 000 Sk voči úspešnému žalobcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného, rozsudkom č. k. 5Obo/208/2006-89 zo dňa 12. marca 2008, právoplatného dňa 15. mája 2008, zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Zamietajúci výrok odôvodnil tým, že z obsahu spisu a doložených dôkazov je nesporné, že exekučné konanie sa začalo dňa 26. 6. 2002. K predaju nehnuteľností dražbou a udeleniu príklepu vydražiteľovi exekútorom došlo dňa 2. 4. 2003, tzn. pred vyhlásením konkurzu na majetok povinného. Vydražiteľ v zmysle § 150 ods. 2 Exekučného poriadku zaplatil najvyššie podanie 770 000 Sk, za ktorú sumu sa nehnuteľnosti aj vydražili. Exekučný súd schválil príklep uznesením zo dňa 11. 06. 2003 podľa § 148 ods. 1 Exekučného poriadku. Odvolací súd sa zamerlal na objasnenie dôsledkov vydania uznesenia o schválení príklepu, keď uviedol, že takéto uznesenie je listinou osvedčujúcou nadobudnutie vlastníckeho práva, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Ďalej poznamenal, že vlastnícke právo prechádza dňom udelenia príklepu z povinného na vydražiteľa a povinný stráca právo držby veci v zmysle § 150 ods. 1 Exekučného poriadku, a nemôže už nakladať s nehnuteľnosťami ako s majetkom patriacim povinnému. Keďže exekučný súd schvaľuje príklep spätne ku dňu jeho udelenia, označil za nesprávne tvrdenie prvostupňového súdu, že vydražiteľ môže nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu dražby až rozhodnutím súdu, a z dôvodu existencie prekážky prerušenia predmetného exekučného konania (vyhlásenie konkurzu), je preto otázka prechodu vlastníckeho práva na vydražiteľa bezvýznamná. Upozornil na to, že písomným oznámením exekútora zo dňa 30. 6. 2003 bolo preukázané, že do dňa vyhlásenia konkurzu nebol oprávnenému vydaný výťažok z dražby nehnuteľností a v súlade s ustanovením § 36 ods. 6 Exekučného poriadku exekútor vyplatil správcovi podstaty úpadcu vymoženú pohľadávku. Poznamenal, že táto skutočnosť bola bez výhrad potvrdená žalobcom počas odvolacieho konania. Uzavrel preto, že podľa § 14 ods. 1 písm. e) vety druhej ZKV sa súčasťou konkurznej podstaty stal výťažok, a nie nehnuteľnosti, ktorých určenia vlastníctva sa žalobca domáha v tomto konaní. Vlastníkom predmetných nehnuteľností sa stal, v zmysle vykonanej exekúcie, do vyhlásenia konkurzu vydražiteľ, t. j. žalovaný, čoho dôkazom je aj list vlastníctva č. X..

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 2 OSP tak, že k náhrade trov konania v sume 3 000 Sk žalovanému zaviazal neúspešného žalobcu. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil tým, že priznané trovy konania predstavujú zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie. Trovy právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa a pred odvolacím súdom mu odvolací súd nepriznal pre ich nevyčíslenie podľa § 151 ods. 1 OSP.

Záverom odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia objasnil, že v priebehu odvolacieho konania došlo k zmene účastníka konania na strane žalovaného. Spoločnosť T. s. r. o. so sídlom Š., V. X., IČO: X., sa s účinnosťou od 01. 01. 2006 stala univerzálnym právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti T. R. D. s. r. o., D., ktorá bola zrušená bez likvidácie zlúčením s nástupníckou spoločnosťou. Uvedenú zmenu mal odvolací súd za preukázanú z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Trnava odd. Sro, vložka 1663/T. Preto v konaní pokračoval s právnym nástupcom pôvodného žalovaného.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil odkazom na ustanovenia § 236 ods. 1 a § 238 ods. 1 OSP a dovolací dôvod vzhliadol v ustanovení § 241 ods. 2 písm. c) OSP, t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dôvodil nesprávnou aplikáciou § 14 ods. 1 písm. e) ZKV účinného do 31. 07. 2000 odvolacím súdom na tento prípad. Mal za to, že v predmetnej veci došlo k súbehu exekučného konania s konkurzným konaním, a takýto súbeh rieši § 14 ods. 1 písm. d) ZKV účinný do 31. 07. 2000 ako generálnu exekúciu. Tvrdil, že v exekučnom konaní nemohol byť, vzhľadom na vyhlásenie konkurzu na majetok povinného – úpadcu, ukončený proces speňaženia dotknutých stavieb z dôvodu prerušenia exekučného konania ex lege. Keďže proces speňaženia sa završuje až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu o schválení príklepu, považoval úkon súdu, ktorým bol príklep schválený, za právne neúčinný odvolávajúc sa na prerušenie exekučného konania sa zo zákona.

K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný označený ako T. a. s., V. X., Š., IČO: X., podaním zo dňa 1. 8. 2008. Odprezentoval súhlas so skutkovými a právnymi závermi odvolacieho súdu v dovolaní napadnutom rozsudku. Vo vyjadrení poukázal na to, že v čase podania dovolania subjekt označený v dovolaní ako žalovaný už neexistoval. Domnieva sa teda, že podané dovolanie tak trpí neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, pre ktorý nemožno v dovolacom konaní pokračovať. Preto navrhol dovolacie konanie zastaviť podľa § 104 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP), ktorý má sám právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 OSP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom

(§ 238 ods. 1 OSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu je potrebné zrušiť a vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie preto, lebo dovolací súd v rámci svojej úradnej povinnosti zistil, že konanie pred odvolacím súdom, ako i jeho rozhodnutie, trpí vadou uvedenou v § 237 písm. b) OSP.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

V prejednávanej veci je dovolanie prípustné v zmysle § 238 ods. 1 OSP, podľa ktorého dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Dovolaním, z dôvodov uvedených v § 237 OSP, je možné napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho formu, obsah alebo povahu predmetu konania. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v § 237 OSP prihliada dovolací súd nielen na námietku dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 OSP). V danej veci nebola dovolateľom namietaná žiadna z väd konania v zmysle § 237 OSP. Dovolací súd však v rámci svojej úradnej povinnosti zistil, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vykazuje vadu konania uvedenú v § 237 písm. b) OSP, t. j. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Podľa § 237 písm. b) OSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

Podmienkou toho, aby niekto mohol byť účastníkom občianskeho súdneho konania, je, že musí byť na to spôsobilý. Spôsobilosťou byť účastníkom konania sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti, ktoré procesné právo priznáva účastníkom konania. Ide teda o procesnú subjektivitu. Túto spôsobilosť upravuje Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 19 tak, že ju má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak ten, komu ju zákon priznáva. Vo všetkých občianskoprávných konaniach majú spôsobilosť byť účastníkom konania tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, teda všeobecnú hmotnoprávnu subjektivitu. Hmotnoprávna spôsobilosť mať práva a povinnosti u fyzických osôb vzniká narodením,

pričom túto spôsobilosť má i počaté dieťa za predpokladu, že sa narodí živé a zaniká smrťou fyzickej osoby (§ 7 ods. 1, 2 OZ). Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 OZ). Obchodné spoločnosti, ktorými žalovaný i jeho právni nástupcovia bezpochyby ako právnické osoby sú, nadobúdajú spôsobilosť byť účastníkom konania svojim vznikom, t. j. momentom zápisu obchodnej spoločnosti do obchodného registra (§ 19 OSP). Spôsobilosť byť účastníkom konania zaniká zánikom spôsobilosti mať práva a povinnosti, v prípade obchodných spoločností spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra (§ 68 ods. 1 Obchodného zákonníka). Ak po začatí konania účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania, postup súdu upravuje § 107 OSP.

Podľa § 107 ods. 1 OSP, ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť, alebo či môže v ňom pokračovať.

Podľa § 107 ods. 4 OSP, ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Dovolací súd, z jeho úradnej povinnosti, zistil, že v priebehu odvolacieho konania, pred vyhlásením napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, došlo na k zmene v osobe žalovaného, v dôsledku čoho v čase rozhodovania odvolacieho súdu účastník konania označený v tomto spore ako žalovaný (T. s. r. o., V. X., Š., IČO: X.) už neexistoval.

Z obsahu spisu je evidentné, že v priebehu konania sa zmenil okruh účastníkov oproti návrhu. Došlo k viacerým zmenám na strane žalovaného podľa § 107 ods. 4 OSP.

Pôvodne (v čase podania žaloby) bola žalovaným obchodná spoločnosť T. R. D., s.r.o., IČO: X.. Z výpisu tejto spoločnosti z Obchodného registra Okresného súdu T., oddiel: Sro, vložka číslo: 16166/T, mal dovolací súd za preukázané, že v priebehu odvolacieho konania bola táto spoločnosť vymazaná z obchodného registra dobrovoľným výmazom (rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti o zrušení spoločnosti jej zlúčením). Právnym nástupcom sa od 01. 01. 2006 stala T. s. r. o., V. X., Š., IČO: X.. Z dôkazu založeného v spise na čl. 58 – 60 vyplýva, že o zmene v osobe žalovaného informoval právny zástupca T. s. r. o., Š., dňa 22. 02. 2006 prvostupňový súd, ktorý obratom toto oznámenie zaslal dňa 24. 2. 2006 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako súdu odvolaciemu, pred ktorým v tom čase prebiehalo odvolacie konanie. Ako dôkaz o uvedenej zmene predložil súdu výpis spoločnosti

T. s. r. o., V. X., Š., IČO: X., z Obchodného registra Okresného súdu T., oddiel: Sro, vložka číslo: 16863/T, z ktorého je zrejmé, že odo dňa 01. 01. 2006 je táto spoločnosť univerzálnym právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti T. R. D., s. r. o. so sídlom D. X., IČO: X., ktorá bola zrušená bez likvidácie zlúčením s nástupníckou spoločnosťou. Zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom zo dňa 12. 3. 2008 (č. 1. 86 – 87) vyplýva, že odvolací súd na tomto pojednávaní prijal uznesenie, na základe ktorého pokračoval s takto označeným právnym nástupcom pôvodne žalovaného. Odvolací súd síce v zápisnici neuviedol, že pokračuje s právnym nástupcom pôvodne žalovaného podľa § 107 ods. 4 OSP, ale možno sa oprávnene domnievať, že postupoval v zmysle tohto zákonného ustanovenia. V záhlaví svojho rozhodnutia odvolací súd už označil ako žalovaného právneho nástupcu pôvodného žalovaného a objasnenie tejto zmeny pojal aj do odôvodnenia rozsudku.

Pozornosti dovolacieho súdu však neuniklo, že odvolacím súdom bola opomenutá ďalšia, resp. ďalšie zmeny, ku ktorým následne došlo na strane žalovaného ešte v priebehu dovolacieho konania. Z výpisu spoločnosti T. s. r. o., V. X., Š., IČO: X., z Obchodného registra Okresného súdu T., oddiel: Sro, vložka číslo: 16863/T, dovolací súd zistil, že obchodná spoločnosť T. s. r. o., V. X., Š., IČO: X., bola dňa 1. 1. 2008 vymazaná z obchodného registra – dobrovoľný výmaz (spoločnosť zanikla v dôsledku zlúčenia). Jej právnym nástupcom sa od 01. 01. 2008 stala spoločnosť A. S., a. s., X. S. X..

Žalovaný vo vyjadrení sa k dovolaniu žalobcu (č. 1. 100 – 102) upozornil dovolací súd na to, že v čase podania dovolania subjekt označený v dovolaní ako žalovaný (T. s. r. o., V. X., Š., IČO: X.) už neexistoval. Tvrdil, že táto spoločnosť bola z obchodného registra vymazaná dňa 01. 01. 2008 a jej právnym nástupcom sa stala T. a. s., V. X., Š., IČO: X.. Ako dôkaz doložil výpisy z obchodného registra oboch spoločností.

Výpis obchodnej spoločnosti T. a. s., V. X., Š., IČO: X., z Obchodného registra Okresného súdu Trnava, oddiel: Sa, vložka číslo: 99/T, svedčí o tom, že táto akciová spoločnosť bola založená v súlade s § 154, § 766 a § 69 ods. 2 Obchodného zákonníka, zánikom spoločného P. A. P. so sídlom v S. bez likvidácie, so splnením podmienky, že ku dňu jeho výmazu sú splnené náležitosti pre vznik novej spoločnosti, akciovej spoločnosti A. S.. Z úplného výpisu tejto akciovej spoločnosti vyplýva, že T. a. s., so sídlom V. X., Š., IČO: X., je zapísaná v predmetnom obchodnom registri od 1. 1. 2008 a jej právnym predchodcom bola spoločnosť A. S., a. s., so sídlom S. X., IČO: X., ktorá v obchodnom registri figurovala od 15. 01. 1993 do 31. 12. 2007.

Ak stratí účastník spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako bolo konanie právoplatne skončené, je povinnosťou súdu zo zákona posúdiť podľa povahy veci, či má konanie zastaviť, prerušiť alebo či v ňom môže pokračovať. Tento postup ukladá citovaný § 107 ods. 1 OSP. Pritom konanie môže byť zastavené len v prípade, ak bráni strata spôsobilosti pokračovať v konaní. Právnym nástupcom právnickej osoby sú tí, ktorí pri zrušení právnickej osoby bez likvidácie alebo na základe zvláštnej právnej úpravy preberajú jej práva a povinnosti. K procesnému nástupníctvu dochádza vtedy, ak práva alebo povinnosti účastníka konania prešli po začatí súdneho konania na iného v dôsledku niektorého z prípadov univerzálnej sukcesie. Záver o tom, že univerzálny sukcesor nastupuje do konania ako jeho účastník namiesto jeho predchodcu, vyplýva z toho, že sukcesor spolu s predmetom sukcesie nadobudol všetky (teda i procesné) práva svojho právneho predchodcu. Sukcesor totiž nadobudol práva v tom stave, v akom boli, a s vlastnosťami, ktoré mala v dobe sukcesie. K týmto vlastnostiam patrí i to, že boli predmetom prebiehajúceho konania. Univerzálna sukcesia práva má nielen hmotnoprávne dôsledky. V oblasti procesného práva má za následok procesné nástupníctva a súd je povinný k nej prihliadať z úradnej povinnosti bez toho, aby bola niektorým z účastníkov uplatnená.

V danom prípade v dobe vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu žalovaný označený ako T. s. r. o., V. X., Š., už neexistoval, bol vymazaný z obchodného registra, tzn. stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, nemal teda ani pasívnu legitimáciu. V dôsledku nedostatočného skúmania procesného nástupníctva po pôvodnom žalovanom, sa odvolací súd nevysporiadal s tým, kto bol v štádiu odvolacieho konania žalovaným. Z tohto dôvodu odvolací súd zaťažil konanie vadou v zmysle § 237 písm. b) OSP, ktorá nielenže zakladá prípustnosť dovolania, ale je zároveň aj dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd rozhodnutia vydané v takomto konaní vždy zrušiť - rozhodnutia vydané v konaní postihnutom touto vadou nemôžu byť považované za správne. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť rozsudok odvolacieho súdu, nezaoberal sa dovolací súd námietkami uvedenými v dovolaní.

So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1, ods. 3 veta druhá OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom odvolací súd, vzhľadom na zaujatý právny názor dovolacím súdom, ktorým je viazaný (§ 243d ods. 1 OSP), zachová postup podľa § 107 ods. 1 a ods. 4 OSP. V novom rozhodnutí rozhodne znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia OSP).

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. júla 2010

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.